

«Ἡ Ἐκκλησία εἶναι κοινωνία θεώσεως»
(ἀγ. Γρηγ. Παλαμῆς)

«Ὁ ὑπερβαίνων ἰδούμην κ' ὀδύνην εὐρίσκειται εἰς τὴν κάθαρσιν, ὅταν ὑπερβαί- νῃ λίθην κ' ἄχνοισαν εὐρίσκει- ται εἰς τὸν φωτισμόν.»

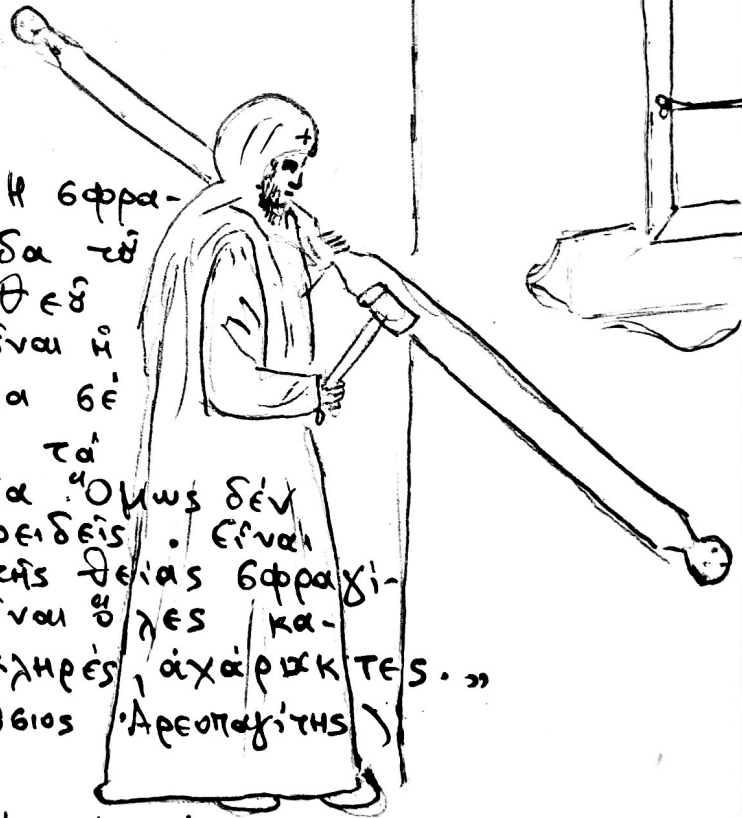
«Ὁ ὑπερβαίνων τὴν φαν- τασίαν εὐρί- σκεται εἰς τὴν θεώσιν.» (τότε εἶναι ὁ ὄντως θεολόγος)

(ὁβ. Μάξιμος ὁμολογητῆς)

«Ἡ βφρα- χίδα τῆ θεῶ εἶναι ἡ ἴδια θεῶ ὅλα τὰ

ἐκμαχεῖα. Ὅμως δὲν γινόμεστε ὅλοι τέλειοι, θεοειδεῖς. εἶναι ἀνόμοια τὰ ἔκτυπώματα τῆς θεῶς βφραχί- δος γιατί οἱ ψυχές δὲν εἶναι ὅλες κα- λοῦπώτες, λείες ἀλλὰ βκληρές, ἀχάρικτες.»
(ὁβ. Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης)

«Παρακαλοῦντῶ ἐκεῖ ψηλά τὸν λόφον.

Ἄνάβον καθ' ἑσπέραν ἑναέριοι γύχνοι. Ἐκεῖ εἶναι ἀναρίθμητα παλαιὰ παρεκκλησία, χωμένα κατὰ τὸ ἤμιον βτην γῆ. Σταυροὶ λαξευμένοι ἔπάνω εἰς τὴς βράχους. Κανδῆλαι ἀναμμένα εἰς μικρὰς βηκὰς, εἰς παλαιὸς βωμὸς περιφρακτῶς, θυμιάμα κηρίον, λατρεία!» (Ἀλέξανδρ. Παπαδιαμαντῆς εἰς τὸ ἄρθρο του: «Αἱ Ἀθῆναι ὡς ἀνατολικὴ πόλις»)

Σκότος; δὲν βλέπεις!
Φῶς; - - -

Το διηγείται ως αυτόπτης μάρτυρας ο μακαριστός αρχιμανδρίτης Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος, ο οποίος τότε υπηρετούσε ως λοχίας του τάγματος των Ευζώνων.

«Ήταν η 27η Δεκεμβρίου 1940, τότε που οι Έλληνες αγωνίζονταν τον ενδοξότερο αγώνα της πατρίδας. Η μάχη εμαίνετο στο Τεπελένι. Μεταγωγικά μετέφεραν πυρομαχικά στους μαχόμενους. Καθ' όδόν συναντούν τραυματία με τραύμα στην κνήμη. "Κουράγιο, συνάδελφε, του λένε. Θα γυρίσουμε και θα σε πάρουμε". Εκείνος βλασφήμησε το όνομα της

Παναγίας. Στο άκουσμα της βλασφημίας έφριξαν οι στρατιώτες, διότι εκεί η βλασφημία είχε κοπεί εντελώς. "Συνάδελφε, του λένε, μη βλασφημείς! Πες «Παναγία βόηθα». Αλλά εκείνος εξακολούθησε να βλασφημεί συνεχώς.

Όταν επέστρεψαν, τον βρήκαν πεθαμένο. Λυπήθηκαν κατάκαρδα για την ψυχή του, διότι έφυγε με αυτόν τον αμετανόητο τρόπο. Επειδή δεν υπήρχε ιερέας στο σύνταγμα, έσκαψαν πρόχειρα με τις ξιφολόγχες τους και τον έθαψαν. Έκαμαν τον σταυρό τους και έφυγαν. Αλλά μόλις απομακρύνθηκαν γύρω στα είκοσι μέτρα, έρχεται μια οβίδα από το Τεπελένι, τον ξεθάφτει και τον πετάει δέκα μέτρα μακριά! Έπεσαν οι άνδρες κάτω να προφυλαχθούν. Κατάλαβαν ότι η οβίδα ήταν σταλμένη για τον βλάσφημο. Τον έχωσαν ξανά στον λάκκο που άνοιξε η οβίδα και ξεκίνησαν να φύγουν. Μόλις έφθασαν στα είκοσι μέτρα, έρχεται δεύτερη οβίδα και με τον ίδιο τρόπο τον ξεκώνει και τον πετά δέκα μέτρα μακριά! Τότε κατάλαβαν ότι τον βλάσφημο ούτε η γη δεν τον δέχεται. Τον παράτησαν άταφο και έφυγαν...

Φόβος και τρόμος τους κατέλαβε, όχι μόνο αυτούς αλλά όλο τον εκεί Στρατό. Ο γράφων ήταν εκεί αυτόπτης μάρτυρας».

(Βιβλίο, «ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ '40»).

ἄρετή τελεία ἔ-
βάν, ἄπαυτος γυνώ-
βις τῆς ἀληθείας.

Ῥίπα μὲν ὅσα
ταῦτα παλιό θλα-
βάνει.

...ἀπ' τὸν ἀβρόν τῆς ψυχῆς"
Γαβριήλ καρφία

« Ταῦτα γινώ-
σκων φίλτατε διαί-
ρει τὰς ἐλπίδας· γτέρχε
τὴν ἀληθείαν,
φεῦχε τὴν ἀπατῶσαν.

Πρὸ θησαυροῦ χάριθ θησαυρὸν γινώσκεις τὴν
ἑλπίδα !!

κρείβων πόλεμος καλός, ἐπιβραχῆς εἰρήνης. Δεῖ θεω-
τῶν κ' μαχητὴν ἐτοίμασε κ' πρᾶτον, τὸ μὲν τοῖς ὁμο-
φύλοις σου, τὸ δὲ τοῖς πολεμίοις» (Ὁσ. Μεττίθ Γουηβι-
ώτα).

Όταν η Γραφή λέγει κακία εν τῇ πόλει ἐποίησεν ο κύριος, τὴν προβαχόμενὴν κακίαν τοῖς εμαρτάνουσιν ἐπὶ διορθώσει ἀμαρτιῶν, ὁ λόγος βημαίνει.

Σὲ θύριθεν ὀρχισθεῖς, ὁ τῆβον τῆ βιωπῆ τὸ κακόν...!

φρόνιμος ! ὁ τοῖ οικείῳ συμφέροντος ἐργαίτης ἀληθῆς φρόνησις ἢ δευτοκοδρμία ἐν Ὁρθοδοξία. ὁ ὁ ἐπαινετός κακὸς ἄρχος (πανάρχος), ὁ ὁ ὅσῃς κὶ βυνετὸς τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν ἐξευρίθκων ἢ τὰς κακίας παρ' ἑτέρων αὐτῷ ἀποδιδράθκων. Ὁ Μὲν φάιχε. δηλ. θείαν διδασκαλίαν, ὁ μολοχίαν κυρίως ἀληθείας.

Ἡ παρομία παιδευθῆς ἔβω ἡθῶν, παθῶν ἐπανόρθωσις βίβ διδασκαλία περὶ τῶν πρακτέων. Ὁ "ἐκκλησιαστὴς" τῶν ματαιότητα τῷ βίβ φανερώνει. Τὸ ἄθρα ἄθρα τῶν ὁδῶν τελευτήτος δεικνύει.

οἶμος ἢ ὁδὸς δηλ. παρομία = ῥῆμα παρόδιον ἐν χρέει πολλῶν - λόγος ὡς ἄλλος μετ' ἐπικρύφους πολλὴν φωτιάν ἐν τῷ θάρα δίανοιαν βυκαλίπτων. Παρομία!! ἵς πᾶσαν τῶν ὁδῶν τῶ βίβ φανερώνει!!

... δια' τῶ το μὴ ἀνδρως, διότα κ' θεομαχός.

ἔχων ὡχὴν ἠφρονύτω φουλακῶσαν, νηδέων λουθεῖσαν, φουλακίαν ψυχῶσαν ὁδῶν. πρόφασις ἱκανή

πρὸς παρὰ τῶν... μὴ ἔχῃ με παρητημένον.

Ψῆμα Ἐλπίδος κ' ἔμπειρία Ζωῆς

Ἐξόδη ἡμέρα λέγεται ἡ ἐν

Χριστῷ Ἰωὴ ἐν τῷ νῦν

αἰῶνι κ' ἐν τῷ

μέλλοντι.

Ἀρχὴ κ' τέλος

τῆς ἔξοδου

τοῦτου εἶναι

ἡ ἔξοδη ἡμέρα

τῆς ἀναστάσεως

τῆς Κυρίου, δηλ. ἡ

Κυριακή.

Ἐφροσύνη ὡς

ἀγαθὸς κ' ἡ

περὶ τῶν εἰκο-

νιτομένων ὅψε-

δων μουσική

ἔξησησις.

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ

ἡ δευτέρα προ-
βουλή ὄφρα κ'
προβέβωμεν αὐτῷ...
Πρῶτον αὐτῷ κλίνωμεν
χρῶν, ὡς ὑπεύθυνοι
κ' τότε βουχάρηδιν
αὐτῷ κίτησωμεν.....

ἡ τὰς ἀρίστη, ἐκ
θεῶ ἀρχεῖται
κ' εἰς
θεὸν ἀνα-
παύεσθαι,
(Γρηγ. θεο-
λόγος)

ἡ ἀρχιερεὺς ὁ
κύριος, θρόνος
ἡ Παρθένος Μα-
ρια. τὸ καθίβαί
ἐστὶν ὅτι ὁ
γιὸς τὴν ἑαυτῶ
βάρκα ἦν ἐφό-
ρεβε, κ' τὸ
πρόβατον
ὁ ἀνέλαβε
ἐπὶ τῶν ὤμων
(τὸ ὅποιον
σημαίνει τὸ
ὑποφόριον)
δηλ. τὸ ἄδαμι-
οῖον ψάρα-
μα, τὸ
ὅποιον προ-
βήγαγεν τῷ
πατρὶ,
-ἀγ. Γερ-
μανοῦ
πατρ.
κωνσταντίνου.

ἡ ὅπως ὁ κύριος, ἐκεῖ Ἰωὴ αἰώνιος, ἐκεῖ
χαρὰ μὴ βουκρινόμενη, πολιτεία
ἐκεῖ μὴ φθειρομένη, ἐκεῖ πᾶσα
ἀγαθωσύνη, ἐκεῖ πᾶσα τερπνότης,
ἐκεῖ πᾶσα φαιδρότης. οὐδεὶς ἐκεῖ
καταπαύσας, τὰ τοῦ κόσμου τῶν
κατετήθησε.

τὸ θυματήρι σημαίνει τὴν ἀνθρω-
πότητα τῷ Χριστῷ, τὸ πῦρ τὴν
θεότητα, ὁ εὐώδης καπνὸς μνησθεῖ
τὴν εὐωδίαν τοῦ ἀγ. πνεύματος προ-
πορευομένη.

ὁ γὰρ θυματήρ
ἐρμηνεύεται εὐωδέστατη εὐφροσύνη!

Πώς προετοιμάζεται
 κάποιος για το θάνατο;
 Με την αποφυγή κάθε
 έργου, λόγου κι κάθε λογι-
 σμού πρ' εναντιώνεται στις
 εντολές του Θεού, με την
 ευχρηστική κοινωνία (με κατά-
 ληλη έτοιμασία), με την όμο-
 λογία της 'Ορθοδόξου

ζωής κ μακράν
 της ελευθέρως - ψυ-
 χολογικών κοινω-
 νίας μετά των κα-
 κοδόξων. Προ-
 ετοιμασία για
 τον θάνατο
 είναι κ' η
 συνεχής μνη-
 μονεύσι τού.

Ο μαθητής
 σχεδιάζει
 εις τον
 εχολικό
 πίνακα...

Ποιον τού μνη-
 νημα; Πλοιο
 είναι η 'Ορθό-
 δοξος πίστις.
 Αποβκωές μας
 (βαριτόες)
 κλπ.

είναι τα αγαθά
 έργα μας)

Λιμάνι ← προορισμός μας είναι
 η βασιλεία των ουρανών. Ο αγ' Ιωάννης ο Σίρος λέγει:
 Πλοιο ή μετανοία, κυβερνήτης ο Θεός φόβος → ω

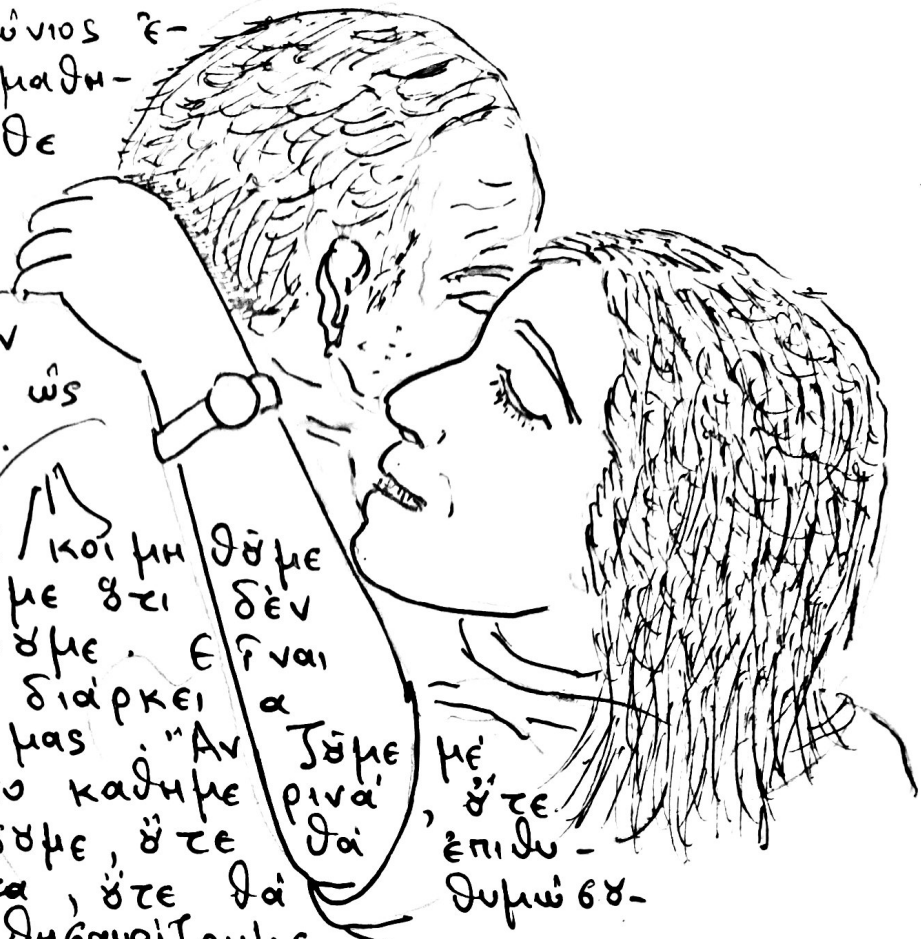
→ ω: Προορισμός μας, ή
 αιώνιος χαρά των δι-
 καιων, ή κατοικία των
 αεί ευφραϊνομένων, ή
 χώρα των ζώντων!

μνημόνευσε τον θά-
 νατόν σου κ' ποτέ
 δέν διαμαρτήθης.
 (Σοφ. Σειραχ
 7,36)

«Κεφάλαιον
 τού νοού
 σου εις τόν άδη κ' μη άπελημι τού»
 (Σοφ. Σιμωνος Αθωνίτης, τ' 1938)

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἔ-
 δίδασκε τὸς μαθη-
 τὰς τῶ : «Κάθε
 πρῶτῃ, ὅταν
 ξυπνάμε, ἄς
 πιστεύσῃ-
 με ὅτι δὲν
 θά ἴσθῃμε ὡς
 τὸ ἔρα δὺ.

καὶ ὅταν
 πρόκειται νὰ κοιμηθῃμε
 ἄς πιστέψῃμε ὅτι δὲν
 θά ξυπνήσῃμε. εἶναι
 ἀγνωστὴ ἢ διαρκεῖ α
 τῆς ζωῆς μας. Ἄν
 τέτοιον τρόπο καθήμε
 θά ἀμαρτήσῃμε, ὅτε
 μηθῃμε τίποτα, ὅτε θά
 με, ὅτε θά θησαυρίσῃμε
 χρήματα κλπ. .. βέ ὅλους ὅλα
 θά τὰ βυχχωρήσῃμε .. αἰσχρο
 ἠδονὴ δὲν θ' ἀφήσῃμε νὰ πα-
 ραμείνει μέσα μας .. (Ποιὸς
 εἶναι ὁ βουετός; Ἐκεῖνος πὸ ἀ-
 ληθινὰ κατενόησε ὅτι διαρχει
 ὄριο εἰς τὴν παρῶσα ζωὴ. Αὐ-
 τὸς εἶναι πὸς μπορεῖ νὰ θάλει
 ὄριο βίως ἀμαρτίες τῶ: Ἄβθῶς
 ἰβασκ Σύρος) Ἡ πρώτη
 βκέψη, σταχμένη ἀπὶ τὸ θεό,
 εἶναι ἡ βκέψη τῆς ἐξόδου
 ἀπὶ τὸ σῶμα κ' ἀκολληθεῖ φυ-
 βικῶς ἢ καταφρόνησῃ τῶ κό-
 βρυ. Ἄν αὐτὰ δὲν τὰ βθῆβει
 ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ βιωτικά κ'
 μάταια κ' καλλιερθεῖ αὐτὴ τὴν
 πρώτη βκέψη θά τὸν ὀδηγή-
 βει βέ θεορία (τῶβι μῶβτη-
 ρίων πνευματικῶν).

.. πρῶτῃ ξαπλώβεις λέγε βτό
 βτῶμα βδ : « Ἐτῶμα μὲ, ἴβως
 γίνεις ὁ τάφος μὲ, αὐτὴ τὴ νύχτα,

ἴσθῃμε
 ρινὰ
 θά
 μὲ
 ὅτε
 ἐπιδύ-
 θυμῶβδ-

→ Δὲν γνωρι-
 ζω μῆπως, ἀλ-
 τὶ γιὰ τὸν πρό-
 βκαυρο ὕπνο, μὲ
 ἐπιβκεφθεῖ ἀπόψε
 ἐκεῖνος ὁ αἰώνιος ..

Ὅδο ψυχῆ μὲ, ἔ-
 χεις μάτια, χέριτῆ
 τα δάκρυα, πρὸτῆ
 βκεπα βτῶν ἀπὸ τὸ
 χῶμα ..

... φύ τεψῆ (ὡ ἀνα-
 γνωβτα - βυνοδοιπὸρε
 θεοτοκόφιχε) εἰς
 τὴν ψυχὴ βδ, εἰς
 τὴν καρδιὰ βδ, τὴ
 βκέψη τῶσ θανά-
 τῶ βδ φεύγεις
 γιὰ τὸ αἰώνιο τα-
 ξίδι.. —

*: ... κ' τὸ φυτὸ
 αὐτὸ καρποφο-
 ρεῖ τὴν
 ἀχαίη..!!

Εἰς τὸ χωριὸν Τόβνε τῆς
Πετροπόλεως Ρωββίας τὴν
δεκαετία τοῦ 1920 ὁ ἡλικι-
ωμένος βιδεράς Θεόδωρος
Καϊάκιν . Ἐκεῖ κοντὰ εἰς
τὸν ποταμὸν Τόβνι εἶχε
ἓνα καμίνι γιὰ ζυλοκάρ-
βονα . Ἔνα μεθήμερι,
ὡρα ἔρχαβίας, εἶδε πλη-
θος δαιμόνων μὲ μορφὴν
ἀνδρῶν κ' γυναικῶν νὰ κά-
θονται εἰς τὰ κλαδιά τῶν
δένδρων, φορῶνται παρὰ-
ξένα ρούχα κ' βκουφια,
ἔπαιταν διάφορα μυσικὰ
ὄργανα κ' τραγουδοῦσαν :

« Δικὰ μας χρόνια, δικό
μας θέλημα » . Ἔκανε ὁ
Θεόδωρος τὸ σταυρὸν τὸ
προβευχήθηκε, ἀλλὰ οἱ
δαιμόνες συνέχισαν ἀνενοῶ-
λητοι . Ὁ γερο-βιδεράς ἔφυγε
τρέχοντας πρὸς τὸ χωριὸν, ἀλλὰ
κ' ἐκεῖ δαιμόνες
παλὶ ὅπως πρὶν
τραγουδοῦσαν ἐ-
πάνω εἰς τὰ
δένδρα : « Δι-
κὰ μας χρόνια,
δικό μας θέλημα » .
Συνέχισε νὰ τρέχει
κ' γὰ τρίτη φορά
οἱ δαιμόνες τρα-
γουδοῦσαν τὰ ἴδια .
Ἦν ἡ χαρὰ τῶν

δαιμόνων ἐξηγή-
θηκε λίγο ἀργότερα τὴν 16 ὀκτ.
1817 ὅπῃ μία μεγάλη πυρκαχιά
ἔκανε βλαχτή τὴν ἐκκλησίαν, τὰ

ἔφτια βπίτια
τῶν ἱερέ-
ων κ' ἄλλα 117
οἰκήματα τοῦ χω-
ριῦ . Τὴ ὕλι-
κὴ καταστροφὴ ἀ-
κολούθησε κ' πνευ-
ματικὴ . Εἰς τὸ
χωριὸν Τόβνε διορι-
σθηκε ὁ δαθκαχὸς
Πέτρος Αντρέ-
πωφ πῶ παρέ-
συρε βέ κακοδοξί-
ες κ' βχίβμα τῶς
μιθῶς κατοίκους
τῶ χωριῦ .

(τῶ ἀγ. Ἰγνατίῳ
Μπραυτβιανίνωφ, ἀ-
χὸς εἰς τὰ πονη-
ρὰ πνεύματα.)

Ἡ φαντασία ἐνέρχει πολὺ ἰσχυρὰ γέ ἐμπαθεῖς ἀνθρώπους μετατρέποντας ὅλα τὰ ἅγια εἰς ἐφάρματα. Θὰ γέ πείθον πίνακες φημισμένων ἀλλὰ ἐμπαθῶν ἱεραρχῶν πρὸ ἀπεικονίσαν ἱερά πρόσωπα κ' ὑπονόται. Τέτοιοι ἱεραρχοὶ φανταίζονται πρῶτα κ' ἀποδίδον ἱεραρχίαν τῆν ἀρετὴν κ' ἀγιότητα. ὑποδωλωμένοι καθὼς εἶναι εἰς τὰ πάθη, ἀπεικονίσαν τὴν ἁμαρτία, μόνο τὴν ἁμαρτία.

Εἶναι δυνατόν νὰ ἀποπώθον τὴν θεία ἀγάπην κ' ἀγνότητα, ἀρετὴς ἀγνωστὴ εἰς αὐτοὺς. Μὲ εἰδωλολάτρης δὴ. δαιμονολάτρης - ἱερεῖς ἢ ἡδωποῖς ὁμοιάσαν οἱ προφήτες κ' οἱ ἀπόστολοι ἔτι οἱ πῶς τῶν ἱεραρχῶν. Μὲ τέτοια ἔργα ἐνθουσιάζονται οἱ

ἐμπαθεῖς. Ὅσοι ἔχον ὀρθόδοξα διώματα, οἱ ἱεραρχοὶ αὐτοὶ πίνακες καθὼς εἶναι μὲ τὴν βλαβερὰ κ' αἰσχρογὰ βραχυμέρες γεννῶν ἄγνη κ' ἀποβροφή. Ἢ Ἄρχη σοφίας, φόβος κυρίου, Παρ. 1, 7 ὅπου φόβος, ἐκεῖ τήρησιν ἐντολῶν κ' ὅπου τήρησιν ἐντολῶν ἐκεῖ καθαρισμοὶ, ὅπου καθαρισμοὶ ἐκεῖ ἔλαμψις.

Ἢ ἔλαμψις ἐκπληρωσιν τοῦ πνεύματος ὁδῶν ἐπιθυμῶν τὰ μέγιστα.

Ὁ φωτισμὸς τοῦ πνεύματος εἶναι τέλος ἀτελὲς καθὼς ἀρετῆς, ἀρχὴ γνώσεως πνευματικῶν.

(Συμμετῶν Ν. Θεολογ. Κατηχητικὸς 22, 1)

Ἡ πρώτη ἀνάστασις
 βυτελεῖται μέσῳ τῶν ἱε-
 ρῶν μυστηρίων τῷ βα-
 πτίσματος κ' τῆς ΜΕΤΑ-
 ΝΟΪΑΣ . ὦ . ἡ πρώτη

ἀνάστασις ! Ἰσοχονεῖται
 ἡ νεκρὴ ψυχὴ μετὰ τὴν πί-
 βτη εἰς τὸν Χριστὸν , μετὰ
 τὸ ἅγιο Βάπτισμα κ' μετὰ τὴν
 τήρησιν τῶν εὐαγγελικῶν ἐν-
 τολῶν κ' τὴν Μετανοια-ἑξο-
 μολόγησιν . Ὅσοι
 πολιτεύονται
 εἰς τὴν

πρόβκαι-
 ρη αὐ-
 τῆ Ἰωή , εὐβε-
 βως , σωφρόνως
 κ' δικαι-
 ως , ὁ
 δεῦτερος
 θάνατος
 (= ἡ κατὰ
 δίκην εἰς τὰ
 αἰώνια θάβα-
 να) δὲν
 ὑπάρχει .

Ἡ Ζωὴ
 τῆς

ψυχῆς εἶναι ἡ ἔνωσις μετὰ τὸν Θεό,
 ὅπως ἀκριβῶς ἡ Ἰωή, τῷ σώματος
 εἶναι ἡ ἔνωσις μετὰ τὴν ψυχὴν . καὶ
 εἰ δὲν κάνει ὁ ἑμπαθὴς ἄνθρωπος
 προκαμένῳ νὰ παραδοθῆ ἑλεύθερα
 εἰς τὴν ἁμαρτίαν . Ἀπορρίπτει τὸν
 ἀληθινὸν Θεὸν κ' τὰς ἐντολὰς τῆς
 γὰρ νὰ μὴ βλαφτεῖ τὴν ἑλευθε-
 ρίαν τῷ βτη διάπραξιν τῶ κακῶ .

↳ ἀρνεῖται τὴν Πνευ-
 ματικὴν εὐφροσύνην
 πῶς χαρίσει ἡ ἀγάπη πρὸς
 τὸν Θεόν . Ἡ ἁμαρτία
 τῷ καθενὸς ἐνώπιον
 τῷ ἀπειρῷ Θεῷ (τὸν
 αἰώνια τέλει) εἶ-
 ναι ἁμαρτία δίχως
 τέλος κ' ἀπαι-
 τεῖ διαρκὴ τι-
 μωρία (= ἡ αἰώ-
 νια κόλασις .)

ΥΓ: ὅχι ἀπ' αὐ-
 τῆ μαθημα-
 τικῆ θεωρίας γὰρ
 τὸ ἄπειρο . Τὸ σύνπαν
 εἶναι ἀριθμὸς κ' ὅλα τὰ
 συστατικά τῶ εἶναι
 ἀριθμοὶ οἱ ὅποιοι τόσο
 διαφορετικοὶ μεταξύ τῶς
 εἶναι συνάμα κ' ἵσοι
 βε' ὁχέσθ μετὰ τὸ ἄ-
 πειρο . Ἡ διαφο-
 ρὰ ἀνάμεσα τῷ
 ἄπειρο κ' τὸν κά-
 θε ἀριθμῷ εἶ-
 ναι πάντοτε
 ἡ ἴδια . Τὸ
 μηδὲν πῶ ἐκ-
 φράζει τὴν
 ἔννοια τῆς
 ἀνυπαρξίας ,
 μετὰ τρέπεται
 βε' ἀριθμῷ , ὅταν
 ἐπενεργεῖ ὁ αὐτὸ
 τὸ ἄπειρο . καὶ δε
 ἀριθμὸς εἶναι φαι-
 νόμενο , ὅχι ὄν .
 Μόνον τὸ ἄπειρο
 παραμένει ἀμε-
 ταβλήτω . Μόν-
 ον τὸ ἄπειρο
 →

χωράει μέσα τὸ ὅλη τὴ Ἰωή.
 Μόνο τὸ ἀπειρο εἶναι ὄν ὑπὸ
 τὴν ἀκριβῆ έννοια. Ἄν εἶναι
 ἔτσι, τότε ἡ δημιουργία τῶ
 κόσμου ἀπὸ τὸν θεὸ εἶναι
 μαθηματικὴ ἀναγκαιότητα
 καὶ ἀληθεια. Ἄρα τὸ
 σύμπαν εἶναι ἔργον ἀπει-
 ροῦ Νοῦ (δημιουργοῦ) καὶ
 δὲν μπορεί νὰ κατανοη-
 θεῖ ὁ ἄνθρωπος.

Τὰ μαθημα-
 τικὰ ἀπαν-
 τῶν: Μό-

νο τὸ ἀ-
 πειρο ἴσῃ
 αἰφ' ἑαυτοῦ τῶ.
 Μόνο τὸ ἀπειρο
 εἶναι ἡ αὐτοῖωή.

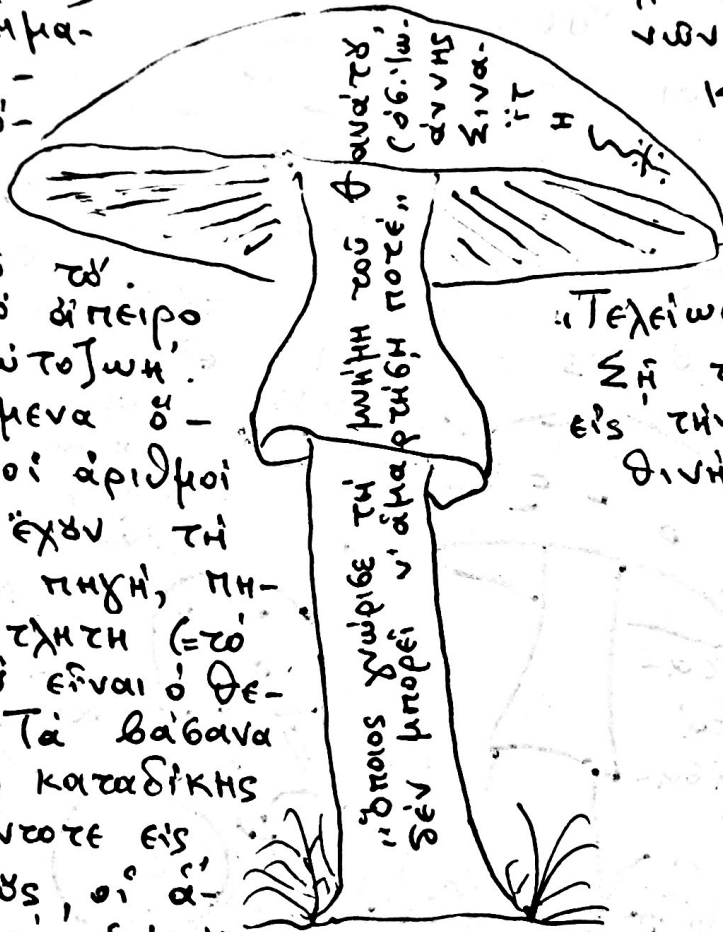
Τὰ φαινόμενα ὅ-
 πως εἶναι οἱ ἀριθμοὶ
 πρέπει νὰ ἔχον τὴ
 δική τους πηγή, πη-
 γὴ ἀνεξάντλητη (τὸ
 ἀπειρο καὶ εἶναι ὁ θε-
 ὸς). Τὰ βάθανα
 τῆς αἰωνίου καταδίκης
 εἶχαν πάντοτε εἰς
 τὸν νοῦ τῶς, οἱ ἀ-
 γιοὶ μοναχοὶ, οἱ μαρ-
 τυροὶ τῆς βυειδῆθε-
 ως. Ὡς τὰ ζωτή-
 ριον ὄηλον, ἡ μνήμη
 τῶ θανάτου. Ὅταν
 εἶπε κάποιος ὅτι εἶναι
 ἀγιο γέροντα ὅτι ἐπι-
 θυμεί τὸν θάνατο, ἔλα-
 θε τὴν ἀπάντησιν. Αὐτὸ
 συμβαίνει ἐπαδὴ ἡ ψυχὴ
 ὅς ἀποφεύγει τὴ θλίψη
 καὶ δὲν γνωρίζει ὅτι ἡ

μέλλουσα θλίψη
 εἶναι πορὺ χειρότερη
 ἀπὸ τὴν ἐδῶ.

Ἄλλως ἐρώτησε:

Γιατί ἔχω ἀκηδία ὅταν
 κάθομαι μόνος μου;

- Ἐπειδὴ δὲν γνω-
 ρίζεις ἀκόμα, οὔτε
 τὴν ἀνάπαυσιν τῆς
 βασιλείας τῶν οὐρα-
 νῶν, οὔτε τὴν
 κόλασιν καὶ
 μᾶς περιμέ-
 νει.

Ἰτελείωθόν με κύριε, τῆ
 σῆ τελειότητι καὶ
 εἰς τὴν Ἰωήν τὴν ἀλη-
 θινὴν ὁδηγήθόν με.

Ἡ διαρκὴς κατανύξις
βυνοδεύεται ἀπὸ διαρκή
θεωρία.

Θεωρία εἶναι ἡ
μελέτη κ' ἡ πνευματική
οἰκείωσις τῆς
καινῆς Διαθήκης.
Ἡ διακοπή τῆς
κατανύξεως συνεπάγεται
διακοπή τῆς
κοινωνίας μετ' ἡν και-

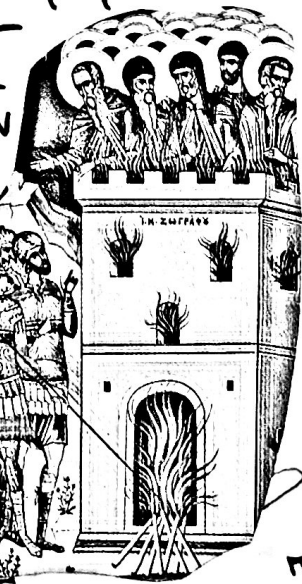
νῆ Διαθήκη κ' ἕνα ῥῆμα
τῆς κοινωνίας μετ' ἡν
Παλαιά. Τότε, ἀντὶ ναί
ἐπικρατεῖ εἰς τὴν
ψυχὴν ἡ ταπείνωσις,
πᾶ δὲν ἀντιβτέκεται
ἐπὶ τὸ κακόν, ἐπικρατεῖ
ἡ δικαιοσύνη πᾶ ἀνταποδίδει
"ὄφθαλμόν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ".
Γι' αὐτὸ ὁ ἁγιὸς Σίβως ἀνα-
βτενάξοντας ἔλεγε: "τὴν καινὴν
Διαθήκην διαβάτω
κ' εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην
ἐπιστρέψω".

Ὅποιος θέλει ναί παραμένει
εἰς κατανύξιν κ' θεωρίαν πρέπει
ναί οἰκείωσιν τὴν ταπείνωσιν
μετ' ἡν αὐτομεψία κ' τὴν
βουαιθμῶσιν τῆς ἁμαρτω-
λότητος τῶ ἐνώπιον θεοῦ
κ' ἀνθρώπων, ἀπορρίπτωντας
ὀλοκληρωτικὰ τὴν αὐτοδικαιώ-
σιν κ' τὴν κατακρίσιν τῶν
ἄλλων.

Ἡ πρώτη πνευματική
θεωρία εἶναι ἡ ἐπίγνωσις
τῶν ἁμαρτιῶν, ποὺ ἕως τότε
ἦσαν βκεπαθμέναι ἀπὸ τὴν
λήθη κ' τὴν ἀγνοία. Ἀπὸ τῆς
θεωρίας τῆς δικῆς τῶ πτώ-
σεως ὀδηγεῖται ἐπὶ τῆς
θεωρίας τῆς πτώσεως δ-
χῶ τῶ ἀνθρωπίνῳ χέ-
νῳ. Μνημονεύει τὸν θάνα-
τον κ' τὴν ὄρα τῆς κρίσε-
ως. ἀντιλαμβάνεται πόσον ἀ-
ναγκαῖος εἶναι ὁ Λυτρωτὴς,
ὁ θεῖος ἄνθρωπος! Πράττωντας
τὶς θεῖες ἐντολὰς, βλέπει τὴν
θεραπευτικὴν τῆς δρασθῆ εἰς

τὰ παῖδα
τῶ. "Ὁ
νῶς δὲν
μπορεῖ
ναί φθαί-
βει εἰς
τὴν ἀπά-
θειαν μό-
νο μετ' ἡν
ἀσκησθῆ
τῶν ἀρε-
τῶν, ἔ-
χει ἀ-
νάγκην
κ' τὶς
πνευματι-
κῆς θεω-
ρίας".

(Ἁγ. Ἰγνατ. Μπραν.
τβιανίνωφ)
— λόγος εἰς
τὰ πνεύμα-
τα.

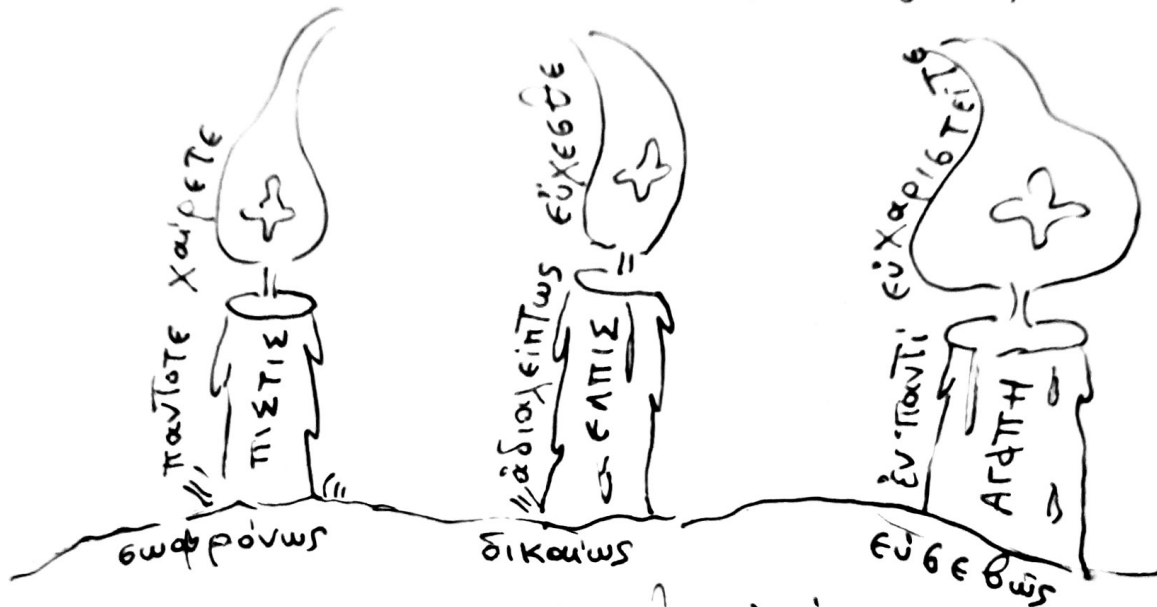

“Υπεραγία Θεοτόκε, βώδου ἡμᾶς...”

Τό: Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε...

Τό: ⊕ εὐλόκε Παρθένε...

.. Τό μωλύθι πὸ σχεδιάσω κλαίει”
ὁ λιδοκαρδῖος ἐγὼ ὄχι...

Κάθε εὐχή
ἓνα κερι πὸ φωτίζει
τὴν ψυχὴ κ' ὁλὸς ὁδὸς
πληθιάσων..

Κάθε εὐχή, ἴδὸ τροφή!
Κάθε εὐχή, φάρμακο γιὰ
τὴν ψυχὴ,
Κοίθε εὐχή, ἔνδυμα γιὰ
τὴ ζωὴ...

Κάθε εὐχή, μακαρία ἀναψυχὴ!
Κάθε εὐχή, τῆς ΑΓΑΠΗΣ
π' ροκοπῆ!

Κάθε εὐχή τῶν ἐχθρῶν συντριβή!
Κάθε εὐχή, τῆς ψυχῆς μὴ ἀναπνοή!
Κάθε εὐχή, νέα ἀρχὴ εἰς τὴν πνευ-
ματικὴ ζωὴ..

Κάθε ΕΥΧΗ ... πάλι γράφω στὸ χαρτί
ὦ! ἀνάπαυσις ἐμὴ!

5-10-2017
ἀχππ.

Τίτλος σχεδίου: ἡ ἑτοιμασία πρὸς φόρα, μακρὰν
τῆς κοινωνίας οἰκουμενιστῶν.

Πρόφορα καρδίας
καθαρὸς εἰς θεὸν κ'
ἔχρος εἰς πάντας.

Ἡ κοινωνία με' οἰκουμενι-
στὰς, θάνατος τῆς ψυχῆς μας.

Πρόφορα τοῦ ΟΧΙ ἐπὶ κακό,
ἐπὶν αἵρεσιν, ἐπὶν πλάνῃ. Ναι, πάν-
τα ἐπὶ χριστῷ, τὰς ἐντολὰς τοῦ πράττει.

θεοτοκόφιλος γενῶ, πρόβε-
χε τί προφέρεις.

Μνημόνευε
κυναϊκὸς Λίως
καὶ τῆς
Θυβίας
Καίη.

Ἐαυτὸν
ναὸν θεοῦ
πρόφερε
τῷ κυρίῳ.

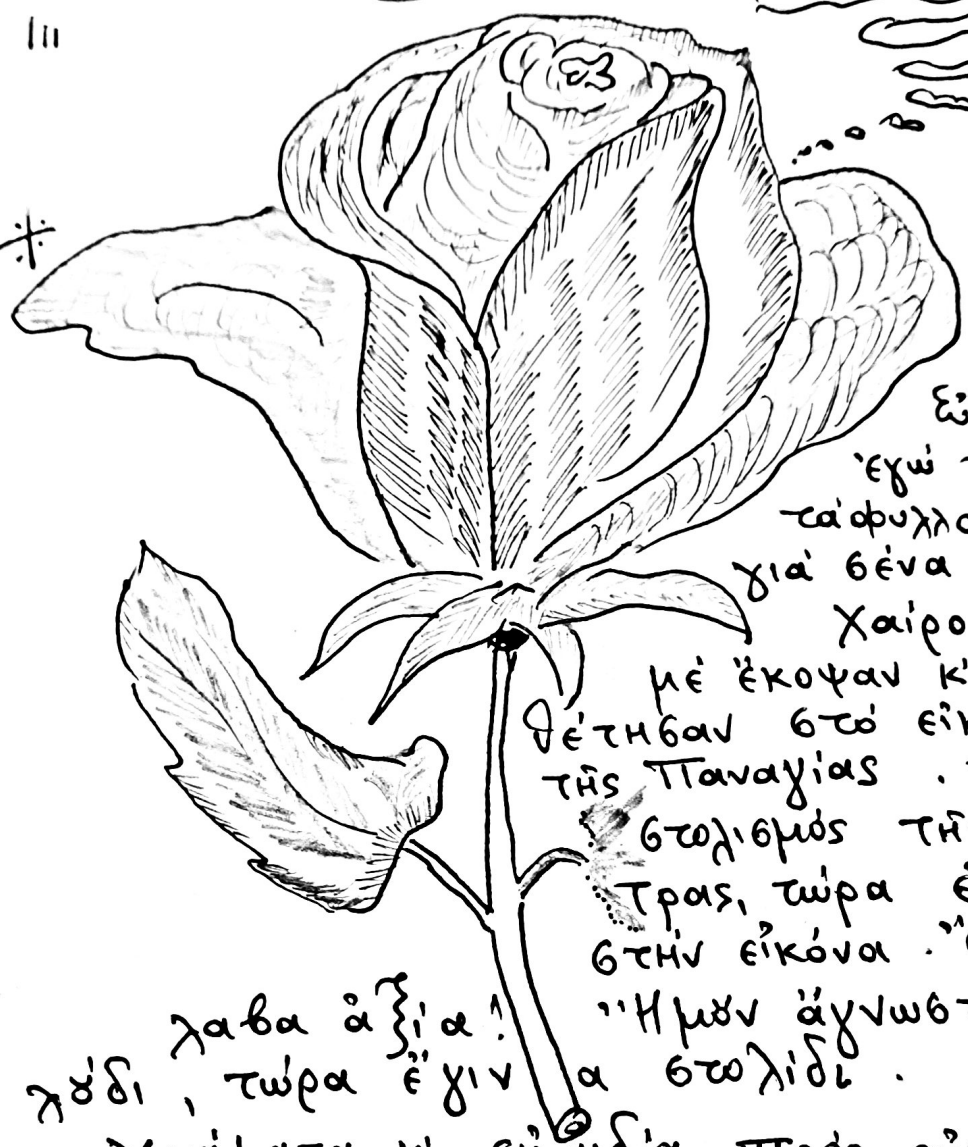
Ἡ βωφροβύνη
ἐξ αὐτῆ, πρώτη
ἔλεημοβύνη!

Πρόφορα; Δάκρυα θερ-
μά, ὑπὲρ κακῶν τῷ κόσμῳ.

Πρόφορα κ' προφορα, καρπῶν ὁμολογι-
ας! Ὁρθοδοξίας - ὁμολοχίας ὁ καιρὸς,
ἔδω γιὰτι βιωπαίνεις; Ὁφέλιμος ἢ
συμβολή, θαν ἔδω τὴν πράττεις, ὄν-
τως μεγάλη πρόφορα, ἀχαίης ἐπὶν πλῆ-
θιον! Πρόφορα ἑαυτῶ, ἀξίως Δείπνου
Μυστικῶ. Πρόφορος πρόφορα πρό-
φορῶν, μνήμη τῆς Θεοτόκου !!

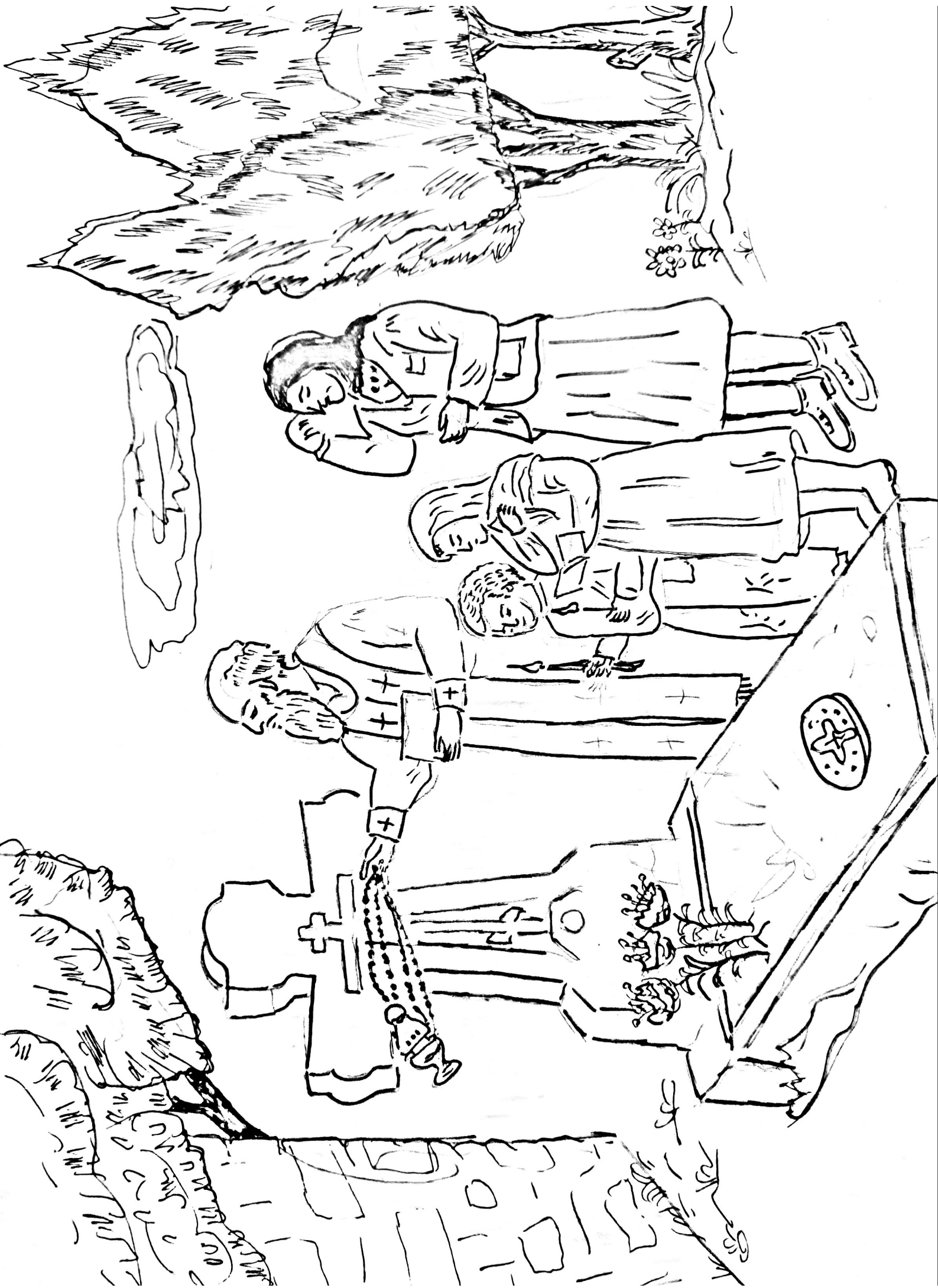
.. ΟΤΙΣ ΜΗΜΕΣ ΑΝΑΘΑΙΝΟΜΑΙ ΑΥΤΩΝ
 ΠΡ' ΠΡΟΒΕΚΥΝΗΘΑΝ ΤΗΝ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ, ΘΩΝ
 ΑΕΙ ΔΟΣΟΛΟΓΩΝ ΑΥΤΗΝ Κ'
 ΜΕΓΑΛΥΝΩΝ

Τώρα έλαβα άξια, πρ' στολίσω τήν Παναγία!
 "Εκ ψυχῆς μελανωμένης,
 ὕμνος κεχαριτωμένης.

Ἔχου, ἄκθε,
 ἔχω τό τριαν-
 ταφυλλο κά τι
 για βένα ἔχω:
 Χαίρομαι γιατί
 μέ ἔκοψαν κ' τωπο-
 θέτησαν στό εἰκόνισμα
 τῆς Παναγίας. "Ἡμῶν
 στολισμός τῆς γλάβ-
 τρας, τώρα εἶμαι
 στήν εἰκόνα. "Ἐτσι ἔ-
 "Ἡμῶν ἄγνωστο λθ-
 α στολίδι.

λθίδι, τώρα εἶναι ἄξια!
 Χρώματα κ' εὐώδια, πρὸς οὐρανια
 πορεία! Μὴ βλέπεις πρ' θά μαραθῶ,
 θι ἀνασθηθῶ στίς μῆμες ὄρων προβκυ-
 νῶν τήν κεχαριτωμένη, ὄρων Αὐτῆν
 δέν ληθμονῶν κ' πάντα τήν δοξάζουν.
 Μετανοῶντες νήφετε, ὁ θάνατος
 ἔρχεται, ἡ κοινωνία μετα' οἰκθμενιστῶν
 θάνατον μᾶς χερίζει.

Σαίριπυξ → κήρυγμα
 εὐαγγελίου.
 Φαχτήριον → ἡ
 ψυχή.

κιδάρα → βώμα
 Τύμπανον = νέκρω-

βίς σαρκός κ' δια' ταύτης Ἰωβαν
 θυβίαν . Χορός = κοινή φαγω-
 δία εἰς τὸν ναόν, μετὰ βίου καθαροῦ . Χορδή νό-
 δον, τὸ πρὸς κακίαν ἀνένδοτον . (μετάνοια εἰλικρινῆς
 κ' ὁμολογία ὀρθοδ. πίστεως) . Μουσικὰ ὄργανα (μ-
 βτικῶς - ἀλληγορικῶς) τὰ μέλη τοῦ βώματος δια' τῶν
 ὁποίων βωφρόνως ὑμνοῦμεν τὸν θεόν π.χ: ὁ ὀφθαλ-
 μὸς ναὶ βλέπει ἀ-

παθῶς . Ἡ ἀκοή
 ναὶ φεύγει μα-
 ταίων ἀκουσμά-
 των κ.λ.π.

κὺμβαλα → τὰ
 χεῖρη μας . κυρίως
 οἱ φαρμοὶ
 τῷ Δαυΐδ.

«Ὁ Σταυρὸς εἶναι
 εὐλογία,
 ἀλλὰ δὲν νο-
 εῖται δίχως
 ὀρθόδοξῆ
 ὁμολογία»

(π. Ἀββακὸμ
 ἄπριλ. 2017
 Καψαλα)

«Ἡ ὀρθόδοξος
 πίστις

εἶναι τὸ θε-
 μέλιον, δι' ἧς
 χεννάται πᾶσα
 ἀρετὴ ἢ

(ἀγ. Γρηγόρ.
 θεολόγος)

Σχεδιασμοὶ λό-
 γων ἁγίων.
 Σχέδια

κ' λόγια
 Γραφῶν - Πα-
 τέρων ὡς
 φῶτα ἐν ὁδῷ
 βωτηρίας .

→ Γραμμοβκίαβις

(σχέδια κ.λ.π) μετ'
 εὐχῆς, δια' ναὶ βοηθεῖ εἰς
 τὴν ἐρμηνείαν ἀμυστικῶν μη-
 νυμάτων τῶν σχεδιαθέντων ἢ

... Σιωπὴ μελωδίας
 ἐκ πηγῆς εἰρήνης!
 λογισμῶν ψυχῆς!

“ Οὐκ ἔχομεν βυνειδὸς ἀγα-
θόν, οὐδὲ ἴωμεν μετ’ ἀκρι βεί-
ας διὰ τοῦτο φοβούμεθα τὸν
θάνατον. Ἐπιμιώθης; μὴ ἀ-
δυσμήβης, οὐδέ γάρ ὠφελήβεις.

Ἡμαρτες; λυπήθητι, ὄφε-
λος γάρ.

Μία ἐβταίν ἀνά-
γκη ἀπαραίτητος,
τό μὴ προβκροῦ-
βαι θεῶ.

Το βῶτον
καλόν ἢ
ἀρετὴ,
ὅτι κ’ αὐ-
τὸς τὸς
πολεμι-
ὸς ἔχει
θαυμα-
στὰς κ’
ἐπαινε-
τας.

Ὡς ἴωμεν μετ’ τὴν
πρέπουδα εἰς χρι-
στianὸς βκληραγω-
γίαν ... χαῦνον
ἐπιμιώθωμεν βιον.
Με νηστεια, εὐχή,
ἐκκόπτωντες ἐπι-
θυμίας ἀτόπας,
ἠδονὰς κωχῶν-
τες, τὼς ἰδρῶ-
τας τῆς ἀρε-
τῆς ὑπομένοντες,
τὴν στενήν ὁδὸν
τῆς ὀρθοδόξου πίστε-
ως κ’ ὁμολογίας ὀδεύ-
οντες Ὁ θεὸς κατε-
βκεύσασεν ἐπιπονον τῶν βιον, ἵ-
να ὑπὸ τῆς ἔνταῦθα θλίψεως
πιεζόμενοι, ἐπιδυσμήθωμεν
τῶν μελλόντων..
(Χρυσοστό.)

Μέγα ἀγαθόν,
ἢ ἐπιδοῖα εἰς θεόν!

Διατί καλόν ἢ παροῦσαι ἴωμη;
Ὅσα τῶς μελλούσης ἴωμς ὑπόβεις κ’ ἀφορμῆ
ἡμῖν γίνεται, βταίνων τῶν
ἐκεῖ βεφαίνων ἐβταίν

«ΟΠΟΙΟΣ ΤΗΡΕΙ ΤΙΣ ΕΥΤΟΛΕΣ ΤΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ, ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ ΦΥΛΑΞΗ Κ' ΕΙΝΑΙ
 ΜΑΘΗΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ. ΜΗΔΕΙΣ
 ΧΑΙΡΑΡΘΟΠΙΣΤΟΣ, Ο
 ΧΑΙΡΤΟΙΩΤΟΣ ΑΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩ
 ΔΙΧΑΙΡ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.
 ΜΕΧΑΣ Ο ΑΧΩΝ,
 ΑΛΛΑ Ο ΜΙΘΗΣ ΑΠΕΙΡΟ-
 ΠΛΑΔΙΟΣ, Η ΒΑΘΙΛΕΙΑ
 ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ».

(C6. Θεόδωρος Στρα-
 δίκης P. G: 99, 1489)

•δραπνή -
 τον τώ πέλα-
 χος των δωρεών 11
 τῆς μεγαλοπρεπείας.

χείρα ὄρη
 προτείνει, προβουχί, εκ
 ψυχῆς υπενθυμιζει. Πῶρ ΕΥΧΗΣ
 ἔντος βα ἔχε, οἱ λογιθμοί τῆς
 κακίας θά γίνων νεκροί τῆς
 ἄδαιτης οἰκία να γίνης ἔβυ 11
 (ποίημα -?)

ἡ θεία λει-
 τουργία εἶναι: ἡ εὐπρε-
 πῆς τῆ φωταγωγούτος, 11
 βα θεωρία, ἡ παντελής ἀποκά-
 θαρσις τῆς φθοροποιῆ κακίας, θεοπα-
 ράδοτος δωρεά, διδακταλία ἑναρέτα ζωῆς, τῆς θεολογι-
 ας συγκεφαλαίωσις, ἑναρμόνιος μέθεξις τῶν θείων, προς
 τὰ θεία κ' ἑαυτῶς κ' ἀλλήλων δμοφροδύνη, υπερκόσμιοις
 ἱερουργία τῶν θείων, κάλλος μακάριον τῶν ἀρχετώπων.

ἕς τὸς καιρὸς τῆς ἀπο-
 βταβία "ψυχῆεται ἡ ἀγά-
 πη," (Ματθ. 24, 12), τοῦτο
 εἶναι τὸ αἷτιον πάντων τῶν
 κακῶν. ἀρχὴ ἀμαρτίας ὑπε-
 ρηφανία. "Ἐν δύο ἡμέραις
 τρέχεις κ' εἰς ἀπείρους αἰῶνας
 τὰ θραβεῖα."

· "Ὅτι ὄλο ἀπὸ τὸ μέρος κ'
 τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὄλο."

Κάθε αἰδευτική ἐρμηνεία τῆς
 ἀγ. Γραφῆς συντελεῖται μόνο
 μέσα στὴν ἔσσηληθία. Ἡ Παρά-
 δοξη εἶναι ὁ Ἰωντανὸς ἐρμηνευτι-
 κὸς ὀρίῖοντας ὅπου κατανοεῖται
 ἡ Γραφή. Μὴ πρόββεχε
 τὸς γινομένοις, ἀλλὰ τὸς γεγραμ-
 μένοις. Ἡ ἀμετανοηθία κ' ἡ
 ἀναιθεθία δα' ὀδυηθὴν βε' πηρή
 δουκία τοῦ διαβόλου. Ἀποκορύ-
 φως ἀποβταβίας =

= ὁ μέγας διωχ-
 μὸς κατὰ
 τῶν
 Ὀρθοδόξων

ὁ Νάρκιθος, ἐπίσκο-
 πος ἱεροβολύμων
 ἐπὶ βασιλείας Ρω-
 μαίων Ἀντωνίου ο
 Μαμαῖα, ἐν τῷ
 βαπτίσειν ἔλειψε
 ἔλαιον. ἔκέλευε
 κ' ἔβαλον ὕδωρ
 εἰς τὸν κρατῆρα
 τὸ εὐλόγησε κ'
 μετεβλήθη εἰς
 ἔλαιον.

ὁ βασιλεὺς Μα-
 ζικίνος εἶχε
 τέλος κακόν, ὄ-
 λος ἐδάπησε,
 ὄλος δυνωδία,
 ἀπέθανε κρὰ-
 Ἰων: Ῥοῖμοι
 ὁ ἔλεεινὸς κ'
 ἄξιος ὀρη-
 νων, τιμη-
 ροῦμαι διὰ
 τὰ μαρτύρια
 κ' τοὺς φόνος
 τῶν χριστιαν-
 ῶν».

Σιωνὴ χρό-
 νογράφος
 ΡΓ: 139, 257)

Ἡ ἀποβταβία τῆς ἀγάπης ἔχει ἕνα ἄλλο ὄνομα, τὸ ἄσσηληθία. Ἡ ἀποβταβία τῆς ἀγάπης ἔχει ἕνα ἄλλο ὄνομα, τὸ ἄσσηληθία.

"Ο άνθρωπος πᾶ χεύεται
 δύο θανάτους, ἔχει κ' δύο ἀνα-
 στασεις. Ἡ κολυμβήθρα ἀπο-
 τελεῖ για' τὸν ἄνθρωπο τὸν
 ταύρο, ἀλλὰ κ' τὴν μητέρα τῆς
 Θεοτόκου. τὸ βαπτισμα ἀπο-
 τελεῖ μία πρώτη ἀνάστασις κ' νίκη
 τῷ θανάτῳ. εἶναι ὁ θάνατος
 τοῦ πρώτου θανάτου.
 Ἐπαρῶν 4 τρόποι θανά-
 τῶ. Πρῶτος τῆς ψυχῆς
 (πρωτοπαύτων), δεύτερος ὁ
 βωματοκός, 3ος ὁ θάνατος
 με' τὴν ἀβκνή του βώματος
 4ος ὁ θάνατος με' τὸ
 βαπτισμα. ὅπως βτὴν
 εὐδρα' δα'χαββα πνι-
 γηκαν οἱ Αἰ-
 γύπτιοι κ'
 ἀναδύθηκαν οἱ
 Ἰβραηιτιζες. τὸ βά-
 πτισμα εἶναι

ἀρεθὴ ἀμαρτιῶν κ' με-
 τάνοια, ἀλλὰ κ' ἔνταξή
 εἰς τὴν βασιλεία τῶν οὐρα-
 νῶν, Ἀρραβῶν τῆς με-
 γάλους βασιλείας. Με' τὴς
 ἀρετῆς γίνεται ὁ πῖτος
 ναός χριστοφόρος. ὦ!
 λειτουργία τῶν ἐβχάτων
 εἰς τὸν παρόντα βίος !!
 ὦ! πραγματωβίς τῶν ἐ-
 βχάτων "ἐν ἀρραβῶνι"
 ὦ! οὐράνια θύναξ (= θ. Παι-
 τρηγία). ὁ χριστιανός ἔ-
 χοντας τὴν ζωὴν τοῦ εὐαγ-
 γελίου ἀποκτά τὴν ὀρθή κρίσιν
 ὦ! "βαρεῖον" ὅπου (βτὴν
 ἐπιχρηβία) οἱ πῖτοι γίνονται λευκοί
 ὅπως τὸ χιόνι, ὅπου νομιμοποιή-
 θηκε ἡ ἡθικὴ κ' παιδαγωγικὴ (ὅπως

εἰς τὴν ὀρθολογιστικὴ
 Δύσιν) τότε ὁ ἄνθρω-
 πος ἐπιτρέφει βτὴν
 ἐποχὴ τοῦ παλαιοῦ νό-
 μου κ' δέν μπορεῖ νὰ
 θεραπευτεῖ. Ἡ κακία
 ἐμπεριέχει μέσα τῆς τὴν
 τιμωρία, ἐνῶ ἡ ἀρετὴ
 τὴν ἡδονή. Ἡ μεγα-
 λύτερη δυστυχία = ἡ
 θεοῦ ἀμεθεξία.

Δρόμος εἶναι ἡ
 πρὸς θεόν ἡ
 βτὸ αἰώνιον
 βκότος.

Τι βημαίνει: " Παν-
τες εις τὸν Μωϋσῆν
ἐβαπτίσθησαν; Αἰκορινθ. 10,2

Μαράν αἰδά = ὁ κύριος
ἦλθεν..

κ' ἔχυε τὸ
μεθότοιχον τοῦ
φραγμοῦ (= τὴν
ἐχθρὰν ἀνδρώπων
πρὸς θεὸν διὰ
τὰς ἁμαρτίας.)
..διέρρηξε ὁ

- Ἀπάντ: ἡ διαθήκη τῆς
ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἢ το βημεῖον
(τύπος) τῆ βαπτίσματος.

ὡπως οἱ Ἰβραηλῖτες διέρρη-
χον τὰς ἐχθρὰς κ' εἰς τὴν
ἐρημον ἐτρέφοντο μετὰ τὸ μάννα,

οὕτω κ' οἱ βαπτισόμενοι λυτρούν-
ται τῷ νοτικῷ φαραὼ (δαϊμόνων) κ'
τρέφονται οὐράνιον ἄρτον τοῦ ἁγίου
πνεύματος. α) τὸ βάπτισμα κατα-

κλυθὸς μῶε εἰς ἐκκοπήν ἁμαρτίας
δι τὸ Μωϋσῆος μετὰ τὴν διαθήκην τῆς
θαλάσσης. ἔκει θαλάσ-

σα - ἐδῶ ὕδωρ κορυ-
θιδρας. ἔκει νε-
φέλη - ἐδῶ πνεῦμα
ἁγιον. β) τὸ

νοτικὸν βάπτι-

σμα, πᾶς Ἰουδαῖος
ἀκαθάρατος ἐχούετο...

κ. λ. π.
β) Βάπτισμα τῷ
Προδρόμῳ εἰς με-
τανοίαν μόνον.

ε) τοῦ Χριστοῦ εἰς σωτηρίαν.

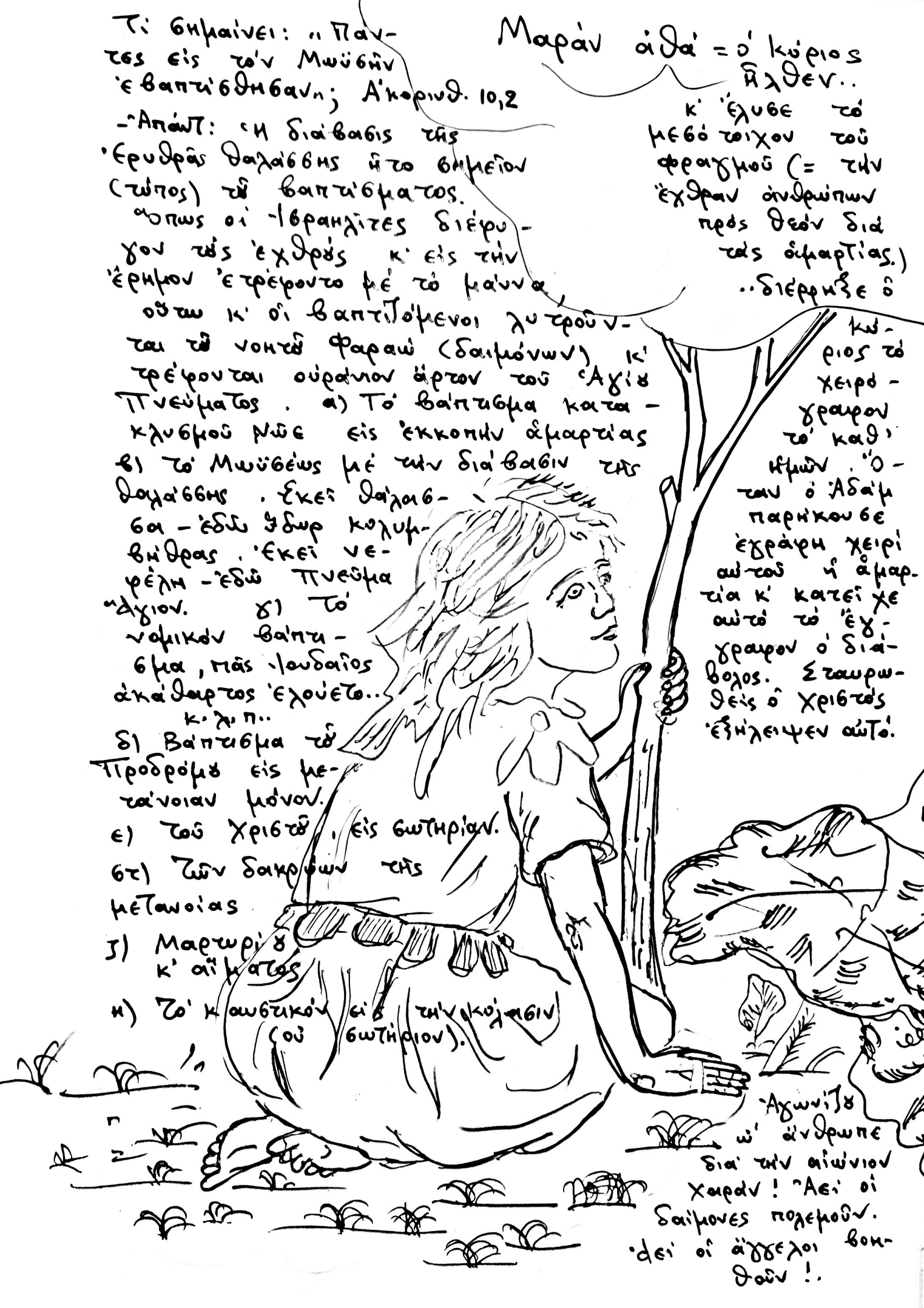
β) τῶν δακρυῶν τῆς
μετανοίας

γ) μαρτυρίας
κ' αἱματός

δ) τὸ καθαρὸν εἰς τὴν κοίτην
(τοῦ σωτηρίου).

κί-
ριος τὸ
χειρὸ-
γραρον
τὸ καθ'
ἡμῶν. Ὁ-
ταν ὁ Ἀδαμ
παρῆκουσε
ἐγράφη χειρὶ
αὐτοῦ ἡ ἁμαρ-
τία κ' κατεῖχε
αὐτὸ τὸ ἐχ-
γραρον ὁ δια-
βολος. Σταυρω-
θεὶς ὁ Χριστὸς
ἐξῆλειψεν αὐτό.

Ἀγωνίστε
ὡ' ἄνθρωπε
διὰ τὴν αἰώνιον
χαρὰν! Ἄει οἱ
δαίμονες πολεμοῦν.
δεῖ οἱ ἀγγελοὶ βοη-
θεῖν!

« Ἄφες ἑκατὸν δηνάρια, ἵνα ἀφεθῆ σοι μύρια τάλαντα, »

« Τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα εἰς Θεοῦ » (Ματθ. α')

« Τί ἐστὶν γνώσις; - Αἰῶθι-
σις Ἰωῆς τῆς ἀθανάτου, - Τί
ἐστὶν Ἰωῆ ἀθανάτου; - Αἰῶθι-
σις ἐν Θεῷ. Ἐκ τῆς συνέθεως
ἢ Ἀγαπῆ ἢ θεϊκῆ
γνωσις βασιλεὺς
ἐστὶ παῶν τῶν
ἐπιθυμιῶν.
οὐδὲν ὅμοιον
δουκότητος
τῆς
θείας ἐπι-
θυσιῶν
(Ἄβθας
Ἰθακ
Σύρος)

« Ὁ ἀσπασμὸς τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ (= Χαῖρε κεχαριτωμένη κ.λ.π.) ἔχινε καινῶν πραγμάτων δημιουργός. Ἀὕτη ἡ λαλιά τῶν χοϊκῶν χιτῶνα ἔδραβε κ' δευρῶν ἔνδυμα περιέβαλε τὸς ἀνθρώπος! ὦ! λαλιά « Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε ». Τὸ κήρυγμα τῶν πρὶν αἰνιγμάτων, νῦν ἀγλαΐσμα κ' δηθαυρὸς χαρίτων. Πρὸ τῶ συμπεράσματος (= Ἀναβταίσεως Χριστοῦ)

↳ εἰς τὸς φιλοθέ-
ως ἡδονὴ κ' ἐκίρ-
τημα χαρᾶς

« Ἡ αἰῶθισις τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ ἀλήθεια. Πίστις κ' γνώσις, ἀποτελοῦν ἀχώριστη ἐνότητα ἀλληλοδομητηρῶνται κ' ἀλληλοενισχύονται. Τὸ φῶς τῆς διανοίας γεννά τὴν πίστιν κ' ἡ πίστις τὴν παρρησίαν τῆς ἐλπίδος. » (αβ: Ἰθακ)

Ἐρωτᾷ ὁ Δαυὶδ με' ποιόν
θα' ἐπιτύχη νεώτερος
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ; Ψαλ-
μὸς 118 • ... κ' αἰποιν-
τᾶ : „ἐν τῷ φυλάξαι-
σθαι τὰς λόγους σου”.

Ἡ μελέτη (Γραφῶν κ'
πατερικῶν βιβλίων) τρο-
φή ψυχῆς κ' ὁδὸς
πρὸς τὴν ἀθωότητα

Χέρια
σωματικά
εἰς
τὰ

αἰθερικά (ἐρ-
γασίες κ.λ.π.)

Χέρια νοητὰ (= λογι-
σμοί) εἰς θεόν ἢ
ἀδιάλειπτη εὐχή.

φιλονεικεί τὸ βχέδιον
μέ γραμματα βελιδος.

- Δακρύων ὁ παρῶν καιρός
οὐ λόγων φαρμακείου!

- Πλήθος τραυμα-
των ἀπειρον, Ξη-
τηθου θεραπεία.

Φέρε γενναίως
ἀπαντα, βτηθι, ἐπι-
της πτ'ε'τρας,
των ἀρετων Χριστου
μέ δόγματ' ἀληθείας

- Ἀγάπη κ' ὑπομονή
εὐχὴ βὺν ταπει-
νώθει κι' οἱ
ἀνεμοι

μέ

τα κύματα ποτέ δέν θα
βέ θλάψουν.

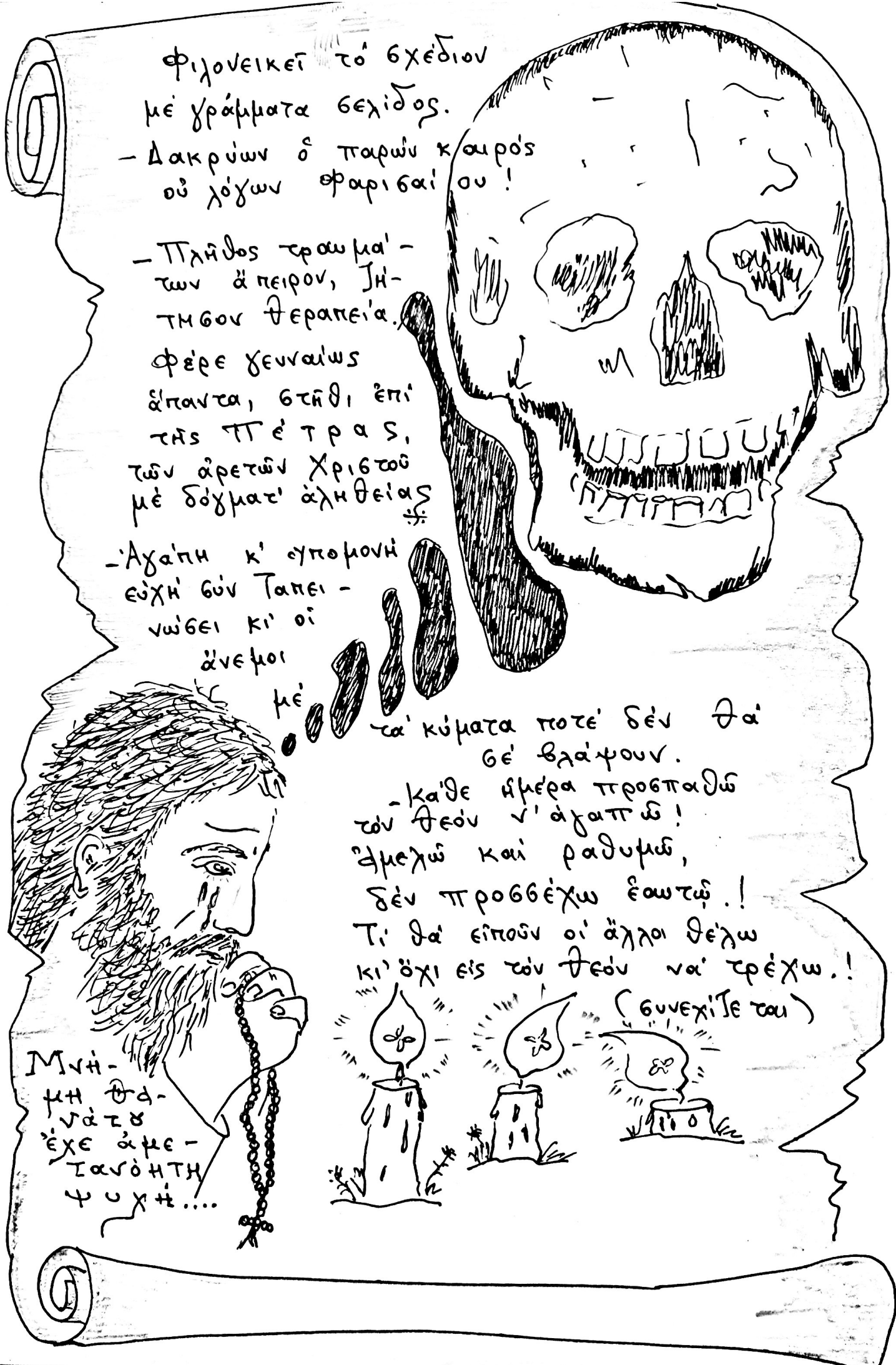
- Καθε ἡμέρα προσπαθῶ
τὸν θεόν ν' ἀγαπῶ!
ἄμεχῶ και ραθυμῶ,
δέν προββέχω ἑαυτῶ.!

Τι δα' εἰποῦν οἱ ἄλλοι θεῶν
κι' ὄχι εἰς τὸν θεόν να' τρέχω.!

(συνεχίτεται)

Μνη-
μη θά-
νάτῃ
ἔχε ἀμε-
τανόητη
ψυχῆ....

Θηβαιός ύδατων
πλουσίας χρηστότητος!

Ζωγραφιές για μαθητές,
κ' τροφές για τις ψυχές.

Εἰς τὰ ὄρη οἱ πηγές,
νοεῶς γλυκκινῶ...

Μνημονεύω κ' εἰρηνεύω...

Ξεδιψῶ... Ξαναγεννιέμαι...

Ἵδατα πού δορυβροῦν, ψάλλουσι,
τρέχουσι, ἀγαποῦσι.

Πλουσιόδωρος πτωχός
ὁ ἀναίδητος ἐγώ !!

« Ἄρκει εἰς ἄνθρωπος
τὴν δεινὴν πεπυρω-
μένος ὀλόκηρον
διορῶ βαῦσαι δὴ-
μον. » (ἀφ. χρυθ.)

Τὰ ἴδα-
τα ρέουσι,
κ' τί λέ-
γουσι;

Δακρύων
ὁ παρὼν
καιρὸς,
κ' ἔργων με-
τανοίας !!

Διορῶ τον
πρῶτον ἑαυτὸν.

Ἄνω θυγαῖρ, ἴε
ἀεὶ, αἰώνιος ἡ
δόξα !!

« Ἐάν μή πειρα-
βρός, οὐδέ στεφανός,
ἔάν μή παλαίβματα
οὐδέ θραβεῖα, ἔάν
μή θλίψις, οὐδέ ἄ-
νεθις · ἔάν μή χει-
μῶν οὐδέ θέρος.
Ἐπειρωμέν δάκρυα
ἵνα θεριώμεν ἀ-
γαλλίαθι. » (Χρυθ.)

Οἱ ἐν ἁμαρτίαις
ὄντες, κἂν τῶν
ἀπέθανον. Οἱ ἐν
δικαιοβύνη τῶντες,
κἂν ἀποδάνωθι
τῶντι.

Εἰ πιστεύεις τῷ
Χριστῷ, δια τῶν
ἔργων δεῖξον τὴν
πίστην. Ποῖα ἔρ-
γα; - εἶν κατα-
φρονῆς θανάτῃ.

« ὄνα μέσον τῶν ὀρέων, διετείνονται
« ἴδατα » (Χρυσ. 103)